

Hõimu- võn- ked

KUI GALERIIDES PÕRKUVAD PRIMITIIVNE HÕIMU- JA MODERNNE AAFRIKA KUNST, ON TULEMUSEKS MIDAGI NII KÜTKESTAVAT JA VÕLUVAT, ET NENDE DEMONSTREERIMISEKS EI PIISA VAID MUUSEUMIDEST.

TEKST STEFANO COSENZ

Juba teist korda toimuv "Paris Tribal" viis Pariisi aprilli alguses ajas tavapärasest veelgi tagasi ning muutis selle *tribal*-kunsti kultuurikeskuseks, mille keskmes paiknesid maailmakuulus Quai Brandy ja Louvre'is asuv Pavillon des Sessions. Loomulikult kaasneb sellise üritusega ka ülemaailmne kunstituruhuviliste kokkuvool, eriti kuna hõimukunsti päevald lõi kaasa ka oma kaksikümne kuulsat galeriid Beaux-Artsi ja Saint-Germain-des-Prési linnaosas. Maailma eri nurkadest (Aafrikast, Ameerikast, Aasiast, Indoneesiast ja Okeaniast) pärit hõimukunst, mida esindavad näiteks kilbid, reliikviastaatuses pealuud, valitsuskepid ja esivanemate toetuskepid, ei ole ainult kaasaegsete kunstnike (näiteks Picasso) hüppelauaks, vaid ka kollektsionääride meelisvaldkond, kuna erinevalt teistest kunstivaldkondadest kuulub hõimukunst seni vähekultiveeritud kollektsioneerimistaditsioonide hulka. Kõige laiemaa haardega kollektsionääride hulka kuulub ka Alain Bovis.

Mõned Londoni Bonhamsis saadaval kaasaegsed Aafrika kunstinäited: 1. ANTI WASTE, William Kentridge. 2. ANAYANWU SIMPLIFIED, B. Chukwukadibia Enwonwu. 3. NEW WORLD MAP, El Anatsui.